

mesije na pr. šempeterska, krakovska končina; konečnik ali celo končnik codicillus.

Koriti.

O. Koriti kogo contumeliose tractare, — se illudere.

S. Kako morete s tim primerjati nsl. „okoren, neokoren, tvrdokoren“ pertinax v istem pomenu? Nekdaj ste pisali ser. kr punire; tedaj bi koriti vjemalo se in karati. Ali je strijnati s pokoriti subiicere, pokoriti se subditum esse, obedire, pokorinü obediens tako, da je okoren, neokoren (cf. oslušen, okreten — neukretenisti, kateri se ne zna ali pa noče pokoriti ali kloniti, ponižati, bodi si telesno ali vnanje, bodi si v duhu ali notranje?

Dopisi in novice.

Iz Koroškega. Družba Rudolfove železnice je v spomin 17. okt. t. l., ko se je Šentmihelova-belaška železnica odperla, darovala za šolske namene na Koroškem 2000 gold. — Slava!

Iz Krašnje. Pretečene dni so mi prišli štenografični zapisniki deželnega zbora ljubljanskega v roke, in med njimi tudi oni devetnajste seje dne 30. septembra 1868. leta. Zelo se čudim iz raznih vzrokov, ko prebiram poročilo o postavi zaradi šolskega nadzorstva, posebno pa še, ko berem to, kar je poslanec, gospod dekan Toman govoril. V svojem kratkem govoru ta poslanec nič drugega ne zahteva, kakor edino to, kar se že samo pe sebi razumé; kajti, če tudi duhovne popolnoma od šol stranijo in jim ves vpljiv do njih vzamejo, ostanejo oni vendar še zmeraj gospodarji v svoji cerkvi in ko taki dolžni za cerkve skerbeti, kakor tudi po zmožnosti skerb imeti za vse, kar povišanje službe božje zadeva. Če tedej omenjeni gospod poslanec tirja, naj bi tudi vselej dotični župnik pri volitvi kaj govoriti imel, in sicer zato, da bi ne dobil morda učitelja, ki bi bil za šolo sposoben, za orglje in mežnarijo pa ne, ali morda še celo službo tako opravljati naravnost nezmožen, mislim, je tako zahtevanje kar naravno in popolnoma pravično, in le tak je v stanu, se razžalene ga čutiti, kateri, Bog ti ga vedi, kako razdražen, vsako reč brez ozira, od kod da pride, slabo obrača.

Le tako si zamorem misliti dopisnika v „Učiteljskem Tovaršu“ v listu 1. oktobra léta tekočega, kjer v „Dopisi in novice“ omenjenega poslanca g. dekana Tomana v družbi z g. dr. Tomanom nekako strastno napada in obéh blago mnenje pika in černi. Jaz sem čitatelj, pa tudi spoštovatelj „Tovaršev“, pa sem tudi spoštovavec resnice in pravice, in ravno iz tega dvojnega vzroka ti ljubi

„Učiteljski Tovarš“ svetujem, zanaprej previdneše ravnati, ker povem ti, tukaj se je znosil g. dopisnik nad možem, kateri kaj takega ni zaslužil, kateri koga g. g. učiteljev žaliti kar nič mislil ni, še manj pa komu kako krivico storiti. Gotovo, ko bi g. dopisnik dekana Tomana tako poznal, kakor ga poznamo duhovni in učitelji po dekaniji, on bi obžaloval, da ga je tako napačno razumel, tako krivično sodil in tako hudo zavjedel. Pikanje in nateleovalno sojenje kruši in draži, pojasnenje in porazumljenje pa družu in blaži. Ne bodimo škorpijoni, in ne vjedajmo se med sabo v svojo lastno škodo!

Iz Ljubljane. Gospod Ivan Tomšič, učitelj pri tukajšnji normalki, je sestavil prav ličen „A B C“ v podobah in besedi. Imajo te bukvice pri vsaki čerki primerno podobico in poleg tega kratek izrek n. p., pri čerki a vidiš podobo angela, ki čuje nad otročičema in spodaj napis: „Angelu se priporoči, varoval te bo po noči“. Kdor vé, koliko da pri otrocih veljá pročitovanje, bo tudi to delce, kateremu je g. Giontini preskerbel lepe podobice, po vrednosti cenil.

Dobivajo se te bukvice pri g. J. Giontinitu po 12 kr.

— „Velika maša“, ki jo je zložil in lepo za petje postavil še ranjci nepozabljivi mojster Rihar, je prišla na svetlo in se dobiva pri ranjcega sestri Jeri (gosp. ulice št. 211). Pridjana je tej maši tudi lepa pesem „Ave maris stella“ od mlajšega ranjcega Riharja. Tudi vse druge Riharjeve pesmi se še dobivajo.*)

— Tudi letos je Miklavž uršulinskim učenkam prinesel obleke. Bog ga ohrani še dokaj let!

Prečastiti gospod generalvikar Anton Kos so 10. t. m. umerli. Spomin blagega domofjuba naj živi med nami!

Premembe v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofiji. Postavljeni in prestavljeni so g. g.: France Škerbinec, iz Kamnegorice v Preddyvor; — Henrik Bizjak, podučitelj v Cerkljah, za učitelja v Kamnegorico; — Janez Zarnik, podučitelj v Ternovem pri il. Bistrici, za osebnega pomočnika v Zatičino; — Valentin Bernard, podučitelj v Čermošnicah, za podučitelja v Ternovo; — Anton Kunšič iz Dolenje vasi v Žire; — Valentin Krek od sv. Gregorja v Dolenjo vas; — Anton Kratochwill, podučitelj v Sodrašici, za učitelja k sv. Gregorju, — Štefan Pirnat, poterjeni pripravnik, za podučitelja v Sodrašico. Za terčno so postavljeni: France Kavčič v Dragatušu, Janez Gorjanec v Loki, Ignaci Božič v Nemški loki.

*) V zadnjem listu „Zgod. Danice“ nekdo iz Primorja „Tovaršega“ dopisnika iz kamniškega okraja obdolžuje, da odriva prelepe Riharjeve pesmi; to pa gotovo ni res. Naš g. dopisnik meni tu napeve, ki jih skladajo „mojstri-skazi“, kakoršnih se, žalibog, ravno na Slovenskem ne manjka.

 Današnjemu listu je pridjano kazalo in zavitek.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Tiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.